

Габдулла Тукай Казан вә Казан арты

И Казан шәһре, торасың тауда зур шәмдәл кеби,
Мәсҗедең, чиркәүләрең, һәр часларың шәмнәр кеби.

Син, үзеңне чорнаган һәрбер өязгә нур чәчеп,
Бик мәһабәтле торасың, барчага юл күрсәтеп.

Нур ала синнән бөтен як: Чистапул, Спас, Тәтеш
һәм Чабаксарга, Мамадышларга Чар, Малмыж катыш.

Бер борыл да, и Казан, син бу Казан артын кара:
Нур чәчәсең бар өязгә, үз өязең кап-кара.

«Үз төбенә төшми, ди, шәм-ламpanyң һичбер нуры», –
Шул мәкаль монда дәрест шул, ах, аны җен оргыры!

Gabdulla Tukay
Kazan and Beyond

The city of Kazan up on a hill is radiant like a torch,
Tall as a candle is each mosque, minaret, and church.
Kazan, your light shines forth for other towns so bright,
Showing all and sundry, which way for them is right.
Tetyushi and Spas, Chary and Chistopol,
They are so dear to me I'd like to name them all.
Kazan, look round at these towns and villages,
While sharing light with them, you linger in dark ages.
The spot beneath a lamp or candle has no light,
God, I hate this wisdom 'cause it's damn so right.

